Lieta Nr. 1A73019020
ECLI:LV:ZRT:2020:1204.1A73019020.2.S

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2020. gada 4. decembrī

Zemgales rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese L. Fogele, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, /pers. A/ sūdzībā par Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas (turpmāk – Jēkabpils PPP) 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. 37/J-198/2020, un

konstatēja:

2020. gada 11. februārī Jēkabpils PPP inspektors J. Voiko (turpmāk – inspektors J. Voiko) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. CZ 202580 (turpmāk – protokols) par to, ka 2020. gada 25. janvārī plkst. 11.00 /pers. A/ uz ielas – sabiedriskā vietā, pie veikala "MAXIMA" Brīvības ielā 108, Jēkabpilī esošās automašīnas stāvlaukumā veica sīko huligānismu attiecībā pret /pers. C/, kas izpaudās kā necieņa pret sabiedrību un bezkaunīgā rīcībā, ignorēja vispārpieņemtās uzvedības normas, traucējot cilvēku mieru - skaļā balsī, pievēršot apkārtējo cilvēku uzmanību, apsaukājās necenzētiem vārdiem "dolbojobs", "žuļiks", izteica nepamatotus un aizskarošus apgalvojumus "zaglis", "afērists", "nelikumīgi veic videonovērošanu", rādīja aizskarošus žestus – pielika rokas pirkstus pie deniņiem un grieza tos. Līdz ar to /pers. A/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 167. pantā.

Ar inspektora J. Voiko 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. 37/J-198/2020 (turpmāk – lēmums Nr. 37/J-198/2020) /pers. A/ pēc Latvijas APK 167. panta uzlikts naudas sods 70 *euro* apmērā.

Lēmumā Nr. 37/J-198/2020 norādīti šādi apsvērumi.

2020. gada 25. janvārī plkst. 11.00 konstatēts, ka /pers. A/ uz ielas – sabiedriskā (publiskā) vietā, pie veikala "MAXIMA" Brīvības ielā 108, Jēkabpilī esošās automašīnas stāvvietas veica sīko huligānismu attiecībā pret /pers. C/, kas izpaudās kā necieņa pret sabiedrību un bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru - skaļā balsī, pievēršot apkārtējo cilvēku uzmanību, apsaukājās necenzētiem lamu vārdiem ("dolbojobs", "žuļiks"), izteica nepamatotus un aizskarošus apgalvojumus ("zaglis", "afērists", "nelikumīgi veic privātās dzīves videonovērošanu"), rādīja aizskarošus žestus (pielika rokas pirkstu pie deniņiem un grieza to).

Nav konstatēti apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-274.[1] pantu un 275. panta pirmās daļas 1. punktu /pers. A/ atzīts par vainīgu izdarītajā pārkāpumā, kas paredzēts Latvijas APK 167. pantā, un piemērots administratīvais sods – naudas sods 70 *euro* apmērā.

Nepiekrītot augstākas iestādes lēmumam Nr. 37/J-198/2020, /pers. A/ to pārsūdz Zemgales rajona tiesai, jo uzskata, ka minētais lēmums ir prettiesisks un lūdz to atcelt, izbeidzot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzībā norādīti sekojoši argumenti.

Inspektors J. Voiko protokolā pamatojās tikai uz ieinteresētās personas /pers. C/ apmelojumu pret /pers. A/.

No veikala "MAXIMA" videonovērošanas kameras ieraksta nav redzams, ka /pers. A/ veicis huligāniskas darbības.

/pers. C/ stāvēja pie automašīnas, kura bija novietota autostāvvietā pie veikala "MAXIMA" ieejas durvīm vietā, kas paredzēta invalīdiem ar kustību traucējumiem, bez CSDD uzlīmes par atļauju tajā vietā stāvēt, bet policijas darbinieks to nav ievērojis un /pers. C/ nav sodījis par stāvēšanu neatļautā vietā, bet ticējis /pers. C/ meliem attiecībā uz /pers. A/, nepamatoti viņu sodot.

Norāda, ka ir II grupas invalīds, ļoti slims, dzīvo blakus dzīvoklī /pers. C/ un ir spiests ilgstoši ciest emocionālu un fizisku vardarbību no /pers. C/, norādot uz šāda apgalvojuma pamatiem, tostarp, ka ir ziņojis policijai, kad tika dauzītas un lauztas viņa durvis. /pers. C/ sagādā baudu /pers. A/, invalīda, pazemošana atriebības nolūkā.

/pers. A/ paskaidro, ka 2020. gada 25. janvārī ar pasmagu iepirkumu maisiņu, ko turēja labajā rokā, izgāja no veikala "MAXIMA" un gāja mājup, neskatoties uz automašīnām stāvvietās, ne citiem gājējiem, kad pēkšņi no aizmugures izdzirdēja sava kaimiņa /pers. C/ balsī izkliegtus vārdus: "Hei, /pers. A/, pridurok, lai tu zinātu, videonovērošanu tev es darīšu, kad un cik gribēšu, tu vari sūdzēties, tāpat neko nepanāksi". Pagriezās un ieraudzīja /pers. C/ automašīnu invalīdu stāvvietā pie veikala durvīm, un viņu pašu, sēdošu automašīnā pie atvērta sānu loga šofera pusē. Nesāka ar /pers. C/ dialogu, tikai noteica, ka laiks izbeigt nelietības pret viņu, un gāja tālāk, neapstājoties un ne ar ko nesarunājoties.

Uzskata, ka /pers. C/ pārkāpumu safabricējis uz meliem, uzdodot par viltus liecības sniedzēju savu draugu /pers. F/, kas redzams arī no veikala "MAXIMA" videoieraksta.

Uzskata, ka nav sabiedriskā vietā veicis huligāniskas darbības, nav darījis neko bezkaunīgu, nav nekādā veidā ignorējis vispārpieņemtās uzvedības normas, nav bijis alkohola reibumā, jo alkoholu neliet, dzīvo klusi un mierīgi, un citus cilvēkus netraucēja. Tāpēc nav pamata viņu saukt pie atbildības pēc Latvijas APK 167. panta.

Tādu vārdu, kādu /pers. C/ norādījis 2020. gada 29. janvāra iesniegumā, nav teicis un nesaprot un nezin tā jēgu, ne tulkojumu latviski. Krievu valodā nerunā. Uzskata, ka šādu vārdu melīgi norādījis /pers. F/ it kā /pers. A/ teiktu vārdu.

Nav runājis minētajā laikā un vietā ne 1, ne 5 minūtes, varbūt 1 sekundi, kad pagriezās, izdzirdot /pers. C/ balsi, kas viņu, garāmejošu, nolamāja, un tad turpināja ceļu. Nekādas griezējkustības ar labo roku nebija veicis, jo, kā redzams videoierakstā, labā roka bija aizņemta ar smagu iepirkumu maisiņu, bet ar kreiso roku viņš parasti palabo dzirdes aparātu ausī, kā dēļ, ja tas izkustas un sagrozās, nevar dzirdēt.

Uzskata, ka policijas darbinieks nepareizi ir tulkojis Latvijas APK 167. panta normu, jo, ja kādas darbības vērstas tieši uz kādu personu, tas nav huligānisms, bet nodarījums pret konkrēto personu.

Norāda, ka /pers. C/ un /pers. F/ 2020. gada 29. janvāra iesniegumi ir identiskā izpildījumā, ko parakstījusi viena persona, iespējams, policijas darbinieks, bet /pers. F/ iesniegumu parakstījis Bobrovs bez paraksta atšifrējuma, taču /pers. C/ - ir ieraksts "no maniem vārdiem uzrakstīts pareizi un paraksts, ka paskaidrojumu pieņēma "Jānis Voiko".

Tā kā /pers. F/ nerunā latviski, un viņa paskaidrojumam nav apliecinājuma par uzrakstītā pareizību, uzskata, ka /pers. F/ nevarēja sniegt paskaidrojumu latviešu valodā, bet tas uzrakstīts policijas darbinieka interpretācijā. Kas liecina par safabricējumu ar policija darbinieka palīdzību.

Policijas darbinieks nav ievērojis, ka 2020. gada 25. janvāra iesniegumā /pers. C/ raksta, ka /pers. A/ nosauca viņu par zagli un provocēja uz

kautiņu, taču nekas tāds nebija.

Kad ieradies pie inspektora sakarā ar pavēsti, nezinādams, par ko tiek izsaukts, protokols jau bija uzrakstīts, un protokolā bija fiksēts, ka /pers. A/ jāmaksā par alkohola koncentrācijas pārbaudi, ko pamanījis un uz to norādījis. Tad policijas darbinieks sastādīja citu protokolu, ar citu numuru, kurā vairs nebija fiksēta samaksa par alkohola pārbaudi. Uzskata, ka policijas darbinieka rīcība ir prettiesiska un šī lieta safabricēta nepamatota.

Uzskata, ka viņš nepamatoti sodīts par izdomātu pārkāpumu, ko nav izdarījis, jo nav izvērtēti apstākļi, pierādījumi, kuru nav, vaina, kuras nav, rupji pārkāpjot Latvijas APK 272. panta noteikumus.

Uzskata, ka Jēkabpils PP amatpersona ir pārkāpusi Latvijas APK 7. panta pirmās un otrās daļa normas, ka administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama saskaņā ar Latvijas APK 239. panta 1. punktu, jo nav bijis notikuma, kurā būtu administratīvā pārkāpuma sastāvs un /pers. A/ vaina.

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses L. Fogeles 2020. gada 2. marta lēmumu pieņemta /pers. A/ sūdzība par augstākas iestādes lēmumu Nr. 37/J-198/2020 un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā, nosakot lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Līdz 2020. gada 6. novembrim noteikts termiņš paskaidrojumu iesniegšanai, pieteikumu un lūgumu iesniegšanai.

Līdz noteiktajam termiņam no lietas dalībniekiem nav saņemti paskaidrojumi, lūgumi, pieteikumi.

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība ir pamatota un lēmums Nr. 37/J-198/2020 atceļams, lietvedība izbeidzama pārkāpuma neesamības dēļ, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Latvijas APK 7. panta pirmā un otrā daļa noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi, kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa konstatē, ka, 2020. gada 25. janvārī saņemot ziņas par iespējamu pārkāpumu izdarīšanu (8. lietas lapa), nav ievērotas Latvijas APK 238.[1] panta pirmās daļas lietvedības uzsākšanas prasības, jo, saņemot iesniegumu par iespējamo pārkāpumu, triju darba dienu laikā nav pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, jo protokols sastādīts tikai 2020. gada 11. februārī (7. lietas lapa), t.i., 17 dienas pēc notikuma un iesnieguma saņemšanas un lieta nav atrodams ne atsevišķi pieņemts lēmums, ne lēmums rezolūcijas veidā par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, bet turpinājās lietas apstākļu noskaidrošana: 2020. gada 29. janvārī pieņemti /pers. C/ un /pers. F/ paskaidrojumi (9. un 10. lietas lpa), kā arī pieprasīti papildus pierādījumi u.c., un 2020. gada 11. februārī pēc paskaidrojuma sniegšanas /pers. A/ tika sastādīts protokols. Minētais apstāklis ir vērtējams, kā procesuālais pārkāpums. Uzskatāms, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pārkāpta un turpmākās procesuālās darbības veiktas pārkāpjot likuma prasības.

Procesuāli pārkāpumi lēmuma pieņemšanā rada lēmuma prettiesiskumu un pamatu atcelšanai tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī tad, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu (sk. *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā Nr. 128023613*).

Tiesa, vērtējot Latvijas APK 238.[1] panta pirmajā daļā procesuālā pārkāpuma pieļaušanu, uzskata, ka minētais apstāklis nav tik būtisks, jo administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. A/ nav pieļauta atšķirīga attieksme un tiek ievērotas visas Latvijas APK 260. pantā minētās tiesības, kas piešķirtas ar likumu pie administratīvās atbildības sauktai personai. Līdz ar to tas nav ietekmējis lietas iznākumu, kas būtu nelabvēlīgāks attiecībā pret /pers. A/.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai [..].

Ievērojot Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020. gada 1. jūlijā un spēku zaudēja Latvijas APK, Pārejas noteikumu 2. punktu, lieta tiek skatīta saskaņā ar Latvijas APK normām un pamatojoties uz Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu tiesa /pers. A/ sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Saskaņā ar AAL 4. panta normām, persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī, ja vien pastāv normatīvā akta atpakaļejošs spēks, proti, ja normatīvais akts atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina vai citādi labvēlīgs personai, vai nepastāv normatīvā akta atpakaļejošs spēks, ja normatīvais akts, kas atzīst rīcību par sodāmu, pastiprina sodu vai citādi nelabvēlīgs personai.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā tiesai ir jāpārbauda materiālās tiesību normas, proti, vai šobrīd par identiskiem pārkāpumiem tiek paredzēta administratīvā atbildība, kuri normatīvie akti to paredz, kā arī jāsalīdzina tiesību normu sankcijas, jo gadījumā, ja jaunajai tiesību normai sankcija mīkstina sodu, tad tai ir atpakaļejošs spēks.

Ar Latvijas APK 167. pantu, kas noteic, ka par sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu (sīkais huligānisms), - uzliek naudas sodu no 70 līdz 500 *euro*.

Atbildību par šādu pārkāpumu, t.i., par sīko huligānismu, no 2020. gada 1. jūlija varētu vērtēt un noteikt pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11. panta, kas noteic, ka par sabiedriskās kārtības traucēšanu, pārkāpjot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot personu mieru, iestāžu, komersantu vai citu institūciju darbu vai apdraudot savu vai citu personu drošību (sīkais huligānisms), piemēro naudas sodu no 14 līdz 100 naudas soda vienībām jeb no 70 līdz 500 *euro* apmērā.

Kā no vienas, tā no otras tiesību normas redzams, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības par vienāda veida pārkāpuma būtību: ja persona traucē sabiedrisko kārtību, pārkāpjot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot personu mieru, iestāžu u.c. institūciju darbu, proti, izdara sīko huligānismu.

Kā arī jaunā tiesību norma nav ne labvēlīgāka, ne nelabvēlīgāka attiecībā pret normatīvo aktu, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī. Līdz ar to secināms, ka šajā situācijā nav piemērojams normatīvā akta atpakaļejošs spēks.

No Latvijas APK 167.panta tiesiskā sastāva analīzes secināms, ka sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība, bet objektīvā puse – darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 8.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-200/2008 6.punktu*). Ja netiek konstatēta kāda no minētajām administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, nav pamata personu saukt pie administratīvās atbildības.

Turklāt vērtējot sīkā huligānisma sastāva pazīmes, ir izmantojama Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta judikatūra, kas saistīta ar personu saukšanu pie kriminālatbildības par huligānismu pēc Krimināllikuma 231.panta (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr. SKA-61/2007 7.punktu).*

Ja cietušās un pie administratīvās atbildības saucamās personas starpā konfliktu ir izraisījusi, piemēram, personiska nepatika vai cietušā nepieņemama rīcība, šādā gadījumā nodarījums kvalificējams kā personas goda un cieņas aizskaršana, ja vien tas nav traucējis sabiedrisko mieru (*Tiesu prakse huligānisma lietās. Tiesu prakses apkopojums. Augstākā tiesa, 2006., rekomendāciju 5.punkts, pieejams: www.at.gov.lv*).

Sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas

mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšana ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spriesti pārtraukt savu darbu (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.SKA-61/2007 8.punktu*).

Turklāt vērtējot administratīvās atbildības piemērošanu attiecībā uz necenzētu vārdu lietošanu, tiesai ir jākonstatē, kādus vārdus persona ir lietojusi un vai tie atzīstami par necenzētiem vārdiem. Proti, tiesai ir jānoskaidro kādi vārdi, par kuru lietošanu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, ir tikuši lietoti, un jāsniedz vērtējums, vai tie atzīstami par necenzētiem. Šiem vārdiem obligāti nav jābūt atspoguļotiem spriedumā, tomēr tiem vajadzētu būt atspoguļotiem administratīvā pārkāpuma protokolā. "Necenzēts vārds" (arī izteiciens), ko persona lieto nepieklājīgā, rupjā, lietošanai sabiedriskās vietās nepieņemamā nozīmē, kādu nepamatoti vai ļauni nozākājot, t.i., izsmejot, nievīgi nopeļot (*skat. Augstākās tiesas Senāta administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-157/2007*).

Tiesa konstatē sekojošo.

No inspektora J. Voiko sastādītā protokola izriet, ka 2020. gada 25. janvārī plkst. 11.00 /pers. A/ atradās sabiedriskā vietā - uz ielas pie veikala "MAXIMA" Brīvības ielā 108, Jēkabpilī automašīnu stāvlaukumā.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ 2020. gada 25. janvārī plkst. 11.00 protokolā fiksētajā vietā, un tiesa atzīst, ka fiksētā pārkāpuma vieta atzīstama par sabiedrisku vietu, kā arī netika apstrīdēts fakts, ka minētajā vietā atradās /pers. C/, ar kuru notika vārdiska apmaiņa.

/pers. A/ noliedz, ka ar savām darbībām izdarījis sīko huligānismu, jo noliedz lamāšanos sabiedriskā vietā un sabiedriskās kārtības pārkāpšanu. Uzskata, ka minētā administratīvā pārkāpuma lieta ir safabricēta, jo ar /pers. C/, kurš ir viņa kaimiņš, pastāv konfliktējošas attiecības.

Lai protokolā norādītās /pers. A/ darbības kvalificētu kā sīko huligānismu, ir jākonstatē, ka /pers. A/ traucēja sabiedrisko mieru, izrādīja necieņu sabiedrībai, vai rīkojās bezkaunīgi, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu.

Protokolā fiksētas sekojošas /pers. A/ darbības, kas noteiktas kā sīkais huligānisms pret konkrētu personu - /pers. C/ un kā necieņas pret sabiedrību un bezkaunīgas rīcības izpausme, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, traucējot cilvēku mieru, proti: skaļā balsī, pievēršot apkārtējo cilvēku uzmanību, apsaukājās necenzētiem vārdiem "dolbojobs", "žuļiks", izteica nepamatotus un aizskarošus apgalvojumus "zaglis", "afērists", "nelikumīgi veic videonovērošanu", rādīja aizskarošus žestus – pielika rokas pirkstus pie deniņiem un grieza tos. Noteikts, ka atbildība par minētājām darbībām paredzēta Latvijas APK 167. pantā.

Ar inspektora J. Voiko lēmumu Nr. 37/J-198/2020 /pers. A/ par minētajām darbībām saskaņā ar Latvijas APK 167. panta sankciju uzlikts naudas sods 70 *euro* apmērā.

Vērtējot policijas darbinieka sastādītā protokola saturu, redzams, ka tajā ir fiksētas konkrēti pie administratīvās atbildības sauktās personas /pers. A/ lietoti vārdi: *dolbojobs, žuļiks,* kas tika vērsti uz /pers. C/, un tie vērtēti kā necenzēti vārdi, arī tiesa šos vārdus vērtē kā necenzētus, taču to lietošanu noliedz /pers. A/, norādot, ka nerunā krievu valodā un neizprot šo vārdu nozīmi, jo nepārvalda krievu valodu.

Savukārt /pers. A/izteiktie aizskarošie izteicieni un apgalvojumi: "zaglis", "afērists", "nelikumīgi veic videonovērošanu", kā arī rādītais aizskarošais žests – rokas pirkstus pielikšana pie deniņiem un pagriežot pirkstus, neapšaubāmi vērtējams kā personas cieņu aizskatoši vārdi (ja tiem nav pamatojuma) un žests,.

No lietas materiāliem (8, 9. un 10. lietas lapa) redzams, ka sākotnējā – 25.01.2020. iesniegumā /pers. C/ nav norādījis, ka /pers. A/ būtu lietojis minētos vārdus, izņemto "*zaglis*", vai rādījis viņam nepiedienīgu žestu, jo norādījis, ka /pers. A/ nosaucis viņu par zagli un provocējis uz kautiņu, jo viņš (/pers. C/) ložņājot pa /pers. A/ dzīvokli.

Ar lietas materiāliem neapstiprinās fakts, ka /pers. A/ būtu provocējis /pers. C/ uz kautiņu, kas arī ir maz ticami, ievērojot /pers. A/ cienījamo vecumu un gadu starpību ar /pers. C/.

Savukārt, jau 2020. gada 29. janvāra iesniegumā gan /pers. C/, gan liecinieks /pers. F/ norādījuši uz protokolā fiksēto /pers. A/ vārdu lietošanu un darbību ar pirkstu pielikšanu pie deniņiem veikšanu.

No /pers. A/ paskaidrojumiem (11. lietas lapa) un sūdzības zināms, ka starp /pers. C/ un /pers. A/ pastāv, visticamāk, ieildzis kaimiņu konflikts, un, ka /pers. C/ ir personīgi pazīstams ar liecinieku /pers. F/. Līdz ar to ir pamats domāt, ka /pers. A/ rīcība saistīta nevis ar sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu, bet uz savstarpēja, personiska konflikta pamata, personiski vērsta pret /pers. C/, savukārt, /pers. C/, pēc četru dienu apdomāšanas, kopīgi ar /pers. F/, uz šī pastāvošā kaimiņu konflikta pamata, snieguši identiskus paskaidrojumus ar ziņām, kas ir atšķirīgi no sākotnējā /pers. C/ sniegtajām ziņām, iesniedzot iesniegumu.

Līdz ar to rodas šaubas par to, ka /pers. A/ ir lietojis necenzētus vārdus: *dolbojobs, žuļiks* un nepamatotus aizskarošus izteicienus: *afērists, nelikumīgi veic videonovērošanu*.

Pārbaudot lietai pievienoto CD ar videoierakstu un tā apskates protokolu (13. lietas lapa), tiesa secina, ka nav šaubu, ka šis videoieraksts apstiprina, ka /pers. A/ ir sarunājies ar /pers. C/, kas varēja ilgt ne vairāk kā 23 sekundes (no ieraksts 00:09 sekundes līdz 00:32 sekundei) un, ka /pers. A/ kreisā roka bija pielikta pie galvas deniņu rajonā, kas varētu būt protokolā fiksētais /pers. A/ nepiedienīgais žests, kas vērsts pret /pers. C/. No videoieraksta nav redzams, ka /pers. A/ būtu pievērsis citu sabiedrības locekļu uzmanību un izraisījis sabiedriskā miera traucēšanu, jo apkārt esošās personas netraucēti, iet savās gaitās ne atskatoties, ne pievēršot notikušajam uzmanību.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka tiesību normas tekstā lietotais jēdziens „sabiedriska vieta" ir tulkojams nevis autonomi, bet gan kopsakarā ar sekām, kurām ir jāiestājas, lai varētu konstatēt sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma sastāvu, proti, ar tām ir traucēts sabiedriskais miers un kārtība. (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-157/2007).*

LR Augstākās tiesas Senāta ieskatā, lai kvalificētu kādas personas darbības kā sīkais huligānisms, ir arī jākonstatē, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas darbību pamatā nav cietušā radīta iemesla. Ja cietušā un pie administratīvās atbildības saucamās personas starpā konfliktu ir izraisījusi, piemēram, personiska nepatika vai cietušā nepieņemama rīcība, šādā gadījumā nodarījums kvalificējams kā personas goda un cieņas aizskaršana, ja vien tas nav traucējis sabiedrisko mieru. (*Tiesu prakse huligānisma lietās. Tiesu prakses apkopojums. Augstākā tiesa, 2006., rekomendāciju 5.punkt).*

No minētā tiesa secina, ka /pers. A/ ir personiska nepatika vai savstarpējs konflikts ar kaimiņu /pers. C/, un sabiedriskā vietā, klātesot lieciniekam /pers. F/ un nejaušiem garāmgājējiem, /pers. A/, iespējams, nepamatoti vārdiski, nosaucot /pers. C/ par zagli, un ar žestu, pielietot rokas pirkstus pie deniņiem un pagriežot, apvainojis /pers. C/, taču šī darbības nav vērtējamas kā sīkais huligānisms, jo tās vērstas pret vienu konkrētu personu, šī rīcība nav traucējusi sabiedrisko mieru un kārtību, arī tādu mērķi /pers. A/ darbībās tiesa nekonstatē.

Līdz ar to /pers. A/ rīcība nav vērtējama kā sīkais huligānisms, bet, iespējams, ka personas goda un cieņas aizskaršana, par ko nav paredzēta atbildība Latvijas APK 167. pantā.

Līdz ar to, ievērojot Latvijas APK 239. panta 1. punktu, pārkāpuma sastāva neesamība /pers. A/ rīcībā rada pamatu atcelt inspektora lēmumu Nr. CZ 202580 un izbeigt lietvedību.

Judikatūrā ir atzīts, ka tiesai šaubas jātulko par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 18. septembra spriedumu lietā Nr. SKA-395/2007 14. punktu, Augstākās tiesas Senāta 2008. gada 13. novembra spriedums lietā Nr. SKA-493/2008 14. punktu u. c.*)

Tā kā tiesai ir pamatotas šaubas par to, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 167. pantā, šajā gadījumā ir piemērojams princips *in dubio pro civis* (visas pamatotās šaubas skaidrojamas par labu personai) un /pers. A/ nav saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 167. panta,bet administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama, ievērojot Latvijas APK 239. panta 1. punktu, kas paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar to tiesa secina, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu lēmums Nr. CZ 202580 ir atceļams un lieta izbeidzama.

Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6}, 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu, 289.^{17} - 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda:

atcelt Jēkabpils PPP inspektora J. Voiko 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. 37/J-198/2020 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams Zemgales rajona tiesas kancelejā – 2020. gada 4. decembrī.

Spriedumu 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L. Fogele